

6. Кульбіда М. І., Барабаш М. Б., Єлістратова Л. О., Адаменко Т. І., Гребенюк Н. П., Татарчук О. Г., Корж Т. В. Клімат України: у минулому і майбутньому. Монографія – Київ: Сталь, 2009. 234 с.

7. Розклад погоди. URL: <http://rp5.ua> Дата звернення 29.11.2018.

8. Ліпінський В. М., Дячук В. А., Бабіченко В. М. Клімат України. Київ: Вид-во Раєвського, 2003. 343 с.

АНАЛІЗ ВИДІВ ТА ЕТАПІВ РОЗРОБЛЕННЯ ТЕХНІЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ ІЗ ЗЕМЛЕУСТРОЮ

Долбня В.С.

(науковий керівник доц. Пілічева М.О.)

Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова

Основою системи управління землекористуванням, безперечно, є землеустрій. Заходи землеустрою щодо раціонального використання та охорони земель, формування та організації території об'єкта землеустрою з урахуванням їх цільового призначення, обмежень у використанні та обмежень (обтяжень) правами інших осіб (земельних сервітутів), збереження і підвищення родючості ґрунтів затверджуються землевпорядною документацією.

Згідно статті 1 Закону України «Про землеустрій» [1] документація із землеустрою (землевпорядна документація) – затвержені в установленому порядку текстові та графічні матеріали, якими регулюється використання та охорона земель державної, комунальної та приватної власності, а також матеріали обстеження і розвідування земель, авторського нагляду за виконанням проектів тощо.

Вся землевпорядна документація розробляється на загальнодержавному, регіональному та місцевому рівнях. В подальшому сфокусуємо свою увагу на місцевому рівні.

Перелік видів землевпорядної документації регламентується Законом [1], а саме статтею 25. Документація із землеустрою розробляється у вигляді схеми, проекту, робочого проекту або технічної документації.

Найбільш розповсюдженою є технічна документація із землеустрою, яка представляє собою сукупність текстових та графічних матеріалів, що визначають технічний процес проведення заходів з використання та охорони земель без застосування елементів проектування. До неї відносяться:

- технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) (ст. 55 Закону [1]);
- технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітугу (ст. 55-1 Закону [1]);
- технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок (ст. 56 Закону [1]);
- технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель (ст. 57 Закону [1]);
- технічна документація з нормативної грошової оцінки земель населеного пункту (ст. 20 Закону України «Про оцінку земель» [2]).

Розглянемо етапи розробки технічної документації на прикладі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), бо вона є найбільш розповсюдженою. Етапи полягають в наступному:

1. Підготовчі роботи. На цьому етапі виконавець проводить збір та аналіз наявних документацій із

землеустрою, планово-картографічних матеріалів, матеріалів інвентаризації земель, правових підстав надання земельної ділянки у власність (користування), відомостей про наявність спірних питань щодо меж земельної ділянки, переліку обмежень у використанні земельної ділянки і наявні земельні сервітути, списків координат пунктів державної геодезичної мережі.

2. Топографо-геодезичні, картографічні роботи та роботи із землеустрою. При виконанні та оформленні цього етапу виконавець робіт повинен керуватися Законами України «Про землеустрій» [1], «Про топографо-геодезичну та картографічну діяльність» [3], Постановою КМУ [4], Наказом [5], Інструкцією з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 [6] та Інструкцію про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками [7].

3. Камеральні роботи. Під час цього етапу виконавець робіт розробляє технічну документацію, яка включає в себе: пояснювальну записку, технічне завдання на встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), копію документа, що посвідчує фізичну особу, або копію свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи, копію документа, що посвідчує право на земельну ділянку, матеріали польових топографо-геодезичних робіт, план меж земельної ділянки, складений за результатами кадастрової зйомки, перелік обмежень у використанні земельної ділянки і наявні земельні сервітути, акт прийомки-передачі межових знаків на зберігання.

За результатами розробленої технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) земельній ділянці присвоюється кадастровий номер та вона вноситься до Публічної кадастрової карти України.

Література

1. Про землеустрій: Закон України від 22.05.2003 р. № 858-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15> (дата звернення: 25.03.2020 р.).

2. Про оцінку земель: Закон України від 11.12.2003 р. № 1378-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1378-15> (дата звернення: 25.03.2020 р.).

3. Про топографо-геодезичну та картографічну діяльність: Закон України від 23.12.1998 р. № 353-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/353-14> (дата звернення: 25.03.2020 р.).

4. Деякі питання реалізації частини першої статті 12 Закону України “Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність”: Постанова КМУ від 07.08.2016 р. № 646. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/646-2013-%D0%BF> (дата звернення: 25.03.2020 р.).

5. Про затвердження Порядку використання Державної геодезичної референцної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт із землеустрою: Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 02.12.2016 № 509. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1646-16> (дата звернення: 25.03.2020 р.).

6. Про затвердження Інструкції з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98): Наказ Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України від 09.04.1998 р. № 56. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0393-98> (дата звернення: 25.03.2020 р.).

7. Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками: Наказ

Державного комітету України із земельних ресурсів від 18.05.2010 р. № 376. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0391-10> (дата звернення: 25.03.2020 р.).

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ГЕОІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ В УПРАВЛІННІ ТЕРИТОРІЯМИ

Зіненко І.О.

(наукові керівники доц. Карюк А.М., доц. Щепак В.В.)

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Соціально-економічні умови розвитку територій залежать від ефективності управлінських рішень, які базуються на використанні інформаційних систем, створених на основі точного опису територій. Одними з таких систем виступають геоінформаційні системи (ГІС).

Питаннями управління територіями займалися вчені Чмірева Л. Ю., Верхоглядова Н. І., Коротич О. Б., Іванова З. О., Сіренко К. В., Гоголь Т. В., Ісаченко А. П., Боклаг В. А., Тищенко А., Шевчук С. А. та інші.

У наукових роботах Чміревої Л. Ю. розглядається необхідність об'єднання областей в більш великі формування з метою забезпечення ефективного територіального управління і прогнозування регіонального розвитку [1].

У роботах Гоголя Т. В. концентрується увага на єдність управління територіями та управління земельними ресурсами [2, с. 176].

У той же час, дослідження Ісаченко А. П. показали, що при управлінні територіями, належним чином не використовуються можливості землеустрою [3, с. 34]. Тому необхідно забезпечити організаційну узгодженість між